ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΤΟ "ΚΑΛΥΤΕΡΟ,, ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΠΑΛΖΑΚ

Μιὰ βραδιὰ ὁ Μπαλζὰκ δειπνοῦσε μὲ μερικοὺς φίλους του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν κι' ἕνας συμβολαιογράφος ἀρκετὰ εὐκατάστατος.

Ἀλλὰ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ δείπνου ὁ περίφημος μυθιστοριογράφος φαινόταν πολὺ σκεπτικός. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔκανε τὸ συμβολαιογράφο νὰ τὸν ρωτήσῃ γιατί δὲν συμμετεῖχε, ὅπως ἄλλοτε, στὴ γενικὴ εὐθυμία.

— Νομίζετε λοιπὸν ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ γελᾶ, ἀπάντησε ὁ Μπαλζὰκ μελαγχολικά, ὅταν τὸ πρωὶ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ χίλια φράγκα καὶ δὲν ἔχει οὔτε λεπτὸ στὴν τσέπη του ;

— Αὐτὸ ἦταν ! εἶπε χαμογελῶντας ὁ συμβολαιογράφος.

Καὶ βγάζοντας τὸ πορτοφόλι του πρόσθεσε :

— Νά, πάρε τὰ χίλια φράγκα ποὺ χρειάζεσαι. Θὰ μοῦ τὰ ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τὴν πούλησι τοῦ πρώτου βιβλίου σου...

— Τοῦ καλυτέρου βιβλίου μου δηλαδή, διόρθωσε ὁ μυθιστοριογράφος, τονίζοντας τὴ λέξι.

Ζήτησε τότε ἀπὸ τὸν ὑπηρέτη χαρτὶ καὶ πέννα καὶ ἔγραψε μὲ καλλιγραφικὰ στοιχεῖα :

«Ὁ ὑποφαινόμενος ὑπόσχομαι νὰ ἐπιστρέψω στὸν συμβολαιογράφο κ. Χ., ἀπὸ τὴν πώλησι τοῦ καλυτέρου βιβλίου μου, τὸ ποσὸν τῶν χιλίων φράγκων, ποὺ μοῦ δάνεισε ἄνευ ἑτέρων ὅρων».

ΜΠΑΛΖΑΚ

Πέρασαν ἀπὸ τότε τρία χρόνια. Ὁ Μπαλζάκ, ὁ ὁποῖος εἶχε παραδώσει τὴν ἀνωτέρω ἀπόδειξι στὸ δανειστή του, εἶχε λησμονήσει ἐντωμεταξὺ τὸ χρέος του, ὅταν μιὰ μέρα ἔλαβε τὸ ἀκόλουθο γραμματάκι ἐκ μέρους του :

«Φίλτατε, πρὸ ὀλίγου ἔτυχε νὰ διαβάσω τὴν «Εὐγενία Γκραντέ». Τί ἀριστούργημο ! Εἶνε κατὰ τὴ γνώμη μου τὸ καλύτερο βιβλίο σου».

Χ...

Ὁ μυθιστοριογράφος ἀντελήφθη φυσικὰ τί σημασία εἶχε κατὰ βάθος ἡ συμβολικὴ αὐτὴ ἐπιστολή, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ ἐκπληρώσῃ τὶς χρηματικὲς ὑποχρεώσεις του, ἀπάντησε ὡς ἑξῆς :

«Ὑπομονή, φίλε μου... Ἡ «Εὐγενία Γκραντὲ» εἶνε βέβαια ἀπ' τὰ καλὰ ἔργα τοῦ Μπαλζάκ, ἀλλὰ ὄχι τὸ καλυτερό του».

ΜΠΑΛΖΑΚ

Πέρασαν ἔκτοτε ἄλλα δέκα χρόνια καὶ ὁ Μπαλζὰκ ἐξέδωσε ἕνα νέο ἔργο, «Τοὺς Φτωχοὺς Γονεῖς». Ὁ συμβολαιογράφος ἔκρινε τότε καλὸ νὰ τοῦ ὑπομνήσῃ καὶ πάλιν κατὰ τὸν ἴδιο κεκαλυμμένο τρόπο τὴν παλαιὰ ὀφειλή του.

«Μὲ ἀποθαρρύνετε, κύριε, τοῦ ἀπάντησε ὁ Μπαλζάκ. *Σᾶς βεβαιώνω ὅτι μπορῶ νὰ γράψω ἔργα ἀκόμα καλύτερα ἀπ' τὸ τελευταῖο βιβλίο μου...»*

Καὶ ἔτσι τὸ χρέος τοῦ Μπαλζὰκ ἔμεινε ἀνεξόφλητο, ἐν ἀναμονῇ πάντοτε τῆς συγγραφῆς τοῦ καλυτέρου του ἔργου.

— *Θεέ μου, τί εὐτυχισμένοι ποὺ εἶνε οἱ ἀνύπαντροι !...*

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΘΙΜΑ

ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΔΙΑΙΤΑ

Στὴν Τύνιδα καὶ σὲ μερικὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἀφρικῆς τὸ κυριώτερο προσὸν τῆς ὡραιότητος μιᾶς γυναίκας θεωρεῖται ἡ πολυσαρκία. Γι' αὐτό, στὰ μέρη ἐκεῖνα, τὶς κοπέλλες ποὺ πρόκειται νὰ παντρευτοῦν τὶς... καλοτρέφουν, ὅπως κάνουν σὲ ἄλλα μέρη γιὰ τὰ πρὸς πώλησιν ζῶα. Ὅταν μάλιστα ἕνας χῆρος ἀποφασίσῃ νὰ συνάψῃ δεύτερο γάμο, ἡ μέλλουσα σύζυγός του ὑποβάλλεται στὴν ἀκόλουθη δίαιτα. Βάζουν στὰ χέρια της, στὰ δάχτυλά της καὶ στὰ σφυρὰ τῶν ποδιῶν της τὰ βραχιόλια τῆς πρώτης συζύγου τοῦ μνηστῆρος της κι' ἔπειτα φροντίζουν νὰ τὴ θρέψουν ὥς ὅτου τὰ στολίδια αὐτὰ νὰ τῆς ἔρθουν ἴσα—ἴσα. Ὅταν κατορθωθῆ αὐτό, δὲν ἀπομένει πειὰ κανένα κώλυμμα γιὰ τὸ δεύτερο γάμο.

ὅλας, σὰν μαῦρο σημαδάκι ἐκεῖ στὴν ἄκρη τοῦ δάσους.

Ὁ τρελλὸς τὸ εἶδε... Κατάλαβε πὼς δὲν πρόφταινε νὰ κάνῃ τίποτα. Κι' ἄρχισε τότε νὰ τρέχῃ, νὰ τρέχῃ, νὰ τρέχῃ... Ἔτρεχε κατὰ κεῖ ποὺ χτύπαγε τὸ τραῖνο. Γιατί ἔτρεχε ; Δὲν τὸ ἤξερε κι' αὐτός.

Τὸ μαῦρο σημαδάκι μεγάλωνε τώρα, μεγάλωνε ὁλοένα...

Κι' ὁ τρελλὸς ἔτρεχε, ἔτρεχε πάντα...

Τὰ σίδερα ἄρχισαν νὰ σιγοτρέμουν...

Κι' ἀκούστηκε ἄξαφνα μιὰ κραυγή, ὅμοια μ' ἐκείνη ποὺ ἐκουστεῖ καὶ τότε, στὸ ἴδιο ἀκριβῶς μέρος, ἐδῶ καὶ τριάμισυ χρόνια...

Κάποιος ἀπ' τὸ τραῖνο εἶδε αἷμα καὶ ἔδωσε τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου...

Τὸ τραῖνο σφύριξε, ἀκούστηκε τὸ τρίξιμο τῶν φρένων, κι' ὁ μαῦρος κολοσσὸς στάθηκε, μαῦρος σὰν τὸ Θάνατο, μαῦρος σὰν τὸ Χάρο... Περίεργοι οἱ ἐπιβάτες ἔβγαζαν τὰ κεφάλια τους ἀπ' τὰ παράθυρα...

Ὁ Γίρκεν εἶχε γίνει κομμάτια !...

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΜΟ

Ἄς μιλήσουμε λιγάκι, ἀγατημένη μου ! Ξέρεις πὼς ἡ μόνη μου εὐχαρίστησι εἶνε νὰ σ' ἀκούω καὶ νὰ μεθῶ μὲ τὰ λόγια σου !...

* * *

Νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα, φιλτάτη μου, οὔτε μπορῶ οὔτε θέλω ! Ἕνα ἀπ' τὰ δυό : ἢ ἐσὺ ἢ ὁ θάνατος...

* * *

Εἶμαι ἕτοιμος νὰ πληρώσω καὶ μὲ τὴ ζωή μου ἀκόμα τὴν ἀγάπη σου ! Διάταξέ με, καὶ μπορῶ νὰ βάλω ὅλον τὸν κόσμο νὰ γονατίσῃ μπρὸς στὰ πόδια σου ! Ὅταν θὰ γίνῃς γυναίκα μου, ποτὲ δὲν θ' ἀκούσῃς ἀπ' τὸ στόμα μου κακὸ λόγο...

* * *

Σὲ ἀγαπῶ αἰώνια ! Ἐσὺ εἶσαι γιὰ μένα ἡ ζωή, τὸ φῶς ! Ποτὲ δὲν θὰ κυττάξουν τὰ μάτια μου ἄλλη γυναίκα. Τὸ σύμβολό μου θὰ εἶνε : «πίστις τυφλὴ μέχρι τάφου !...»

* * *

Τί ἡδονή, ἀλήθεια, νὰ χορεύῃ κανεὶς μαζύ σου καὶ νὰ μεθάῃ μὲ τὶς ἀγγελικές σου ματιές !...

* * *

Μαζὺ μὲ σένα, ἄγγελέ μου, δὲν θὰ μοῦ κακοφανῆ καθόλου ἂν πεινάσω ! Μαζὺ μὲ σένα μπορῶ νὰ ζήσω καὶ σ' ἕνα ἐρημονῆσι !

* * *

Εἶμαι ἱκανὸς γιὰ χάρι σου νὰ μεταμορφώσω τὴν ταπεινὴ γῆ σὲ Παράδεισο, νὰ γεμίσω τὸ δρόμο σου μὲ λουλούδια, νὰ σὲ κουβαλῶ στὰ χέρια μου πάντα, ἀκούραστος καὶ περήφανος...

* * *

Θὰ εἶμαι ὁ παντοτεινός σου δοῦλος... Ἡ παραμικρὴ ἐπιθυμία σου θάναι γιὰ μένα προσταγή. Θὰ μαντεύω ἀπ' τὰ μάτια σου τί θέλεις καὶ μόνη μου χαρὰ θάναι νὰ σὲ ὑπακούω...

* * *

Σήμερα θὰ σοῦ χαρίσω τὴν τελευταία ἔκδοσι τοῦ «Ρωμαίου καὶ τῆς Ἰουλιέττας». Διάβασέ το, Ἰουλιέττα μου, καὶ θυμήσου τὸ Ρωμαῖο σου !

* * *

Μὴ μοῦ μιλᾶς ἔτσι, ἀγάπη μου, καὶ μὲ στενοχωρεῖς ! Ἐγὼ ποτέ μου δὲν εἶπα ψεύματα στὴ ζωή μου... Χωρὶς ἐσένα δὲν ὑπάρχει γιὰ μένα ζωή... Ἂν ἐσὺ—Θεὸς φυλάξοι !— πεθάνῃς, ὁ ἴδιος τάφος θὰ δεχτῆ κι' ἐμένα μαζύ...

* * *

Ποτέ, ποτέ, ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσα ν' ἀγαπήσω μιὰν ἄλλη. Ποτέ, χίλιες φορὲς ποτέ! Χωρὶς ἐσένα μοῦ εἶνε ἀδύνατο πειὰ νὰ ζήσω !...

ΥΣΤΕΡ' ΑΠ' ΤΟ ΓΑΜΟ

Εἶνε τρομερό ! Ἐννοεῖς ν' ἀνακατεύεσαι σ' ὅλα ! Θεέ μου ! Δὲν μπορεῖς νὰ κλείσῃς τὸ στόμα σου οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή !

* * *

Πόσο εὐτυχισμένοι εἶνε οἱ ἀνύπαντροι ! Ὁ ἔγγαμος βίος δὲν ἀξίζει οὔτ' ἕνα βελόνι !

* * *

Θεέ μου, πῶς θὰ μπορέσω ν' ἀντιμετωπίσω τόσα ἔξυδα ; Σήμερα μοῦ ζήτησε καινούργιο καπέλλο ! Αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορο !

* * *

Πάλι γκρίνιες θἄχουμε ; Μὰ δὲν σοῦ εἶπα χίλιες φορὲς ὅτι ἡ Α. εἶνε συμπατριώτισσά μου ; Πάω κάποτε νὰ τὴν ἰδῶ γιατί εἶνε μόνη, ἡ δυστυχισμένη, καὶ χωρὶς προστασία... Τί κακὸ βλέπεις σ' αὐτό ;

* * *

Οὔφ, συχάθηκα τὸ χορό !... Ἄφησέ με ἥσυχο !...

* * *

Μὰ τί ἔκανες τὶς παντοῦφλες μου ; Ποιὸς διάβολος λέρωσε τὸ σακκάκι μου ; Ἤθελα νἄξερα τί σκέφτεσαι κατὰ βάθος ! Ἡ σιωπή σου μ' ἐξοργίζει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο...

* * *

Πάλι θεωρεῖο στὸ θέατρο θέλεις ! Μὰ δὲν πέρασε ἀκόμα οὔτε μῆνας ἀπὸ τότε ποὺ ξαναπήγαμε ! Μήπως νομίζεις ὅτι εἶμαι κανένας Ρότσιλδ ;...

* * *

Φώναξε τὴν ὑπηρέτρια νὰ σοῦ δώσῃ τὴν καρέκλα. Ἐγὼ βαρέθηκα πειὰ νὰ στὴ φέρνω, μὰ τὴν ἀλήθεια !

* * *

Ξέρεις πὼς θἄταν φρονιμώτερο ν' ἀφήσῃς αὐτὰ τὰ μυθιστορήματα μὲ τὶς γελοῖες αἰσθηματολογίες καὶ ν' ἀρχίσῃς νὰ διαβάζῃς συχνότερα τὸ βιβλίο τῆς μαγειρικῆς ; Τὰ χρήματα φεύγουν καὶ φαγητὸ τῆς προκοπῆς δὲν ἔχουμε...

* * *

Ἀγγελτήριο. «Μετὰ βαθυτάτης λύπης γνωστοποιοῦμεν εἰς τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους μας τὸν θάνατον τῆς πεφιλημένης συζύγου μας Ν. Ν. Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς εὐαρεστουμένους ὅπως κλπ., κλπ.».

Ὁ βαρυπενθῶν (;) σύζυγος Γ. Ν.

Εἰδοποίησις. «Νέος, χῆρος, κάτοχος ἀρκετῆς περιουσίας, ζητεῖ νὰ γνωρισθῆ μετὰ νέας. Σκοπὸς ὁ γάμος. Γράψατε : Γ. Ν., κλπ., κλπ.».

(Ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ)